

Vlastizrádné “elity” - původci katastrof Slovanů v dějinách

- CZ24 News | 30. ledna 2022

Slovanské země a slovanské státy v dějinách byly vždy ohroženy jednak zvenčí, a jednak zevnitř. Vnější nepřátele dobře známe, v drtivě většině případů to byly germánské národy a germánské státy. Mnozí analytici však často ponechávají ve stínu vnitřní příčinu neúspěchů a pádů slovanských států. A to politické zrady vlastních předáků těchto států. Byla to jejich zaprodanost cizím mocnostem, která vždy v dějinách vedla jednak k sporům a válkám slovanských zemí proti sobě, a jednak úplnému pádu slovanských zemí do cizí poroby. Máme na to v dějinách celou řadu odstrašujících příkladů.

Tak například Polabské Slované, kteří osídlili rozsáhlá území pozdějšího Německa, nezničili pouze německé a dánské okupace. Zničili je též neustále spory a války mezi sebou samými – Obodritů, Ratarů, Lužických Srbů, a jiných. Nedosáhli sjednocení, jako pozdější Poláci a Čechové.

Totéž se týkalo pádu Velké Moravy, která nesjednocena a rozbíjena vnitřními spory mezi Veligradem, Nitrou a Blatenským Bělehradem, padla pod soustředěným náporům Uhrů, a již nikdy se nevzpamatovala ke státnosti (**dnes ji chtějí někteří Moravané nahradit rozbíjením dnešního českého státu**).

U Poláků to bylo obdobné. Původní polská jednota byla narušena konáním šlechty, jež zvala cizí panovníky, naposledy panovníky saského augustovského rodu, a výsledek? Trojí dělení Polska a dočasný zánik polského státu. Zde jsou též kořeny sporu mezi polskou a ruskou šlechtou, za kterou zaplatily oba národy nezměrnou cenu, a tragický spor, který de facto zdělily oba dnešní státy. Lid obou zemí si nepřál být v nepřátelství, ale státní elity ano! A v tomto politickém stavu je zakopán pes i současných tragických rozporů mezi Polskou a Ruskem, sporu, který nesmírně vážně ovlivňuje existenci všech slovanských států.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Dalším odstrašujícím příkladem je slovanský Balkán. Od počátku průniku slovanských kmenů a pozdějších národů Bulharů, Srbů, Chorvatů, Slovinců, Makedonců byly jejich dějinnými syndromy nejen boje s okolními nepřáteli – s Avary, Uhry, Turky, s Germány, s Albánci a jinými, ale též boje vnitřní, trvající často celá staletí. A kdo vedl tyto boje? Jejich elity, nikoli prostý lid (byly situace, kdy lid byl nabádán nebo přinucen k bojům za své elity). Sjednocování těchto národů bylo vždy následkem obrany proti vnějším nepřítelům – proti Byzanci, proti Uhrům, pak po staletí proti Turkům, někdy proti Albáncům, jindy byli Albánci jejich spojenci proti Turkům, atd.

Proto nakonec vznikla Jugoslávie – a proto byla též zničena poštváním elit sjednocených národů Západem, a zejména Němci, proti sobě.

Alexandrova královská Jugoslávie měla celou dobu rozpory, které rozdmýchali ustašovci, vznikl kde

jinde, než ve Vídni, a ke kterým pilně přikládali její nepřátelé Němci, Uhři, Italové a Albánci. Nakonec Alexandra zavraždil nikoli Ital nebo Němec, ale Makedonec ustašovské tlupy, placené fašistou Mussolinim a vycvičené v Maďarsku...

Rozbití dnešní Jugoslavie, tak pevné za vedení Josipa Broze Tita, by nebylo možné bez vnitřních zrad jeho nástupnických elit, které president Milošević nedokázal zvládnout a sám se stal obětí jejich zrad. **A zase pilně přikládaly germánské elity počínaje Hansem Dietrichem Genscherem a konče Klausem Kinkellem. Byla to jejich státoprávní podpora separace Slovinska a Chorvatska, jež nastartovala bratrovražděné spory ničitelů Jugoslavie.** Byla by však nemožná bez vnitřní zrady ustašů, bosenských muslimů a ostatních separatistů uvnitř země. Došlo i k bezprecedentnímu fašistickému útoku NATO na zbytkovou Jugoslávii a výsledek? Salámová taktika trhání země na státečky podle hesla "Rozděl a panuj" slaví odporné hody.

Roztržení zbylé federace na Srbsko a Černou Horu a uloupení Kosova, s etnickou genocidou Srbů nemající obdobu od II. světové války. S genocidou, srovnatelnou jen s genocidou Arménů v Arcachu (Náhorním Karabachu).

A Evropská unie? Místo aby chránila, jak Srby tak Chorvaty před genocidou se strany muslimstva, tak obvinila Srby jako jediné viníky a válečné zlosyny, přičemž správně měli v Haagu na lavicích obžalovaných sedět ustašové, a jejich zahraniční mecenáši. Přitom jediný souzený chorvatský generál Gotovina byl osvobozen, zatímco Srb Mladič je žalářován...jen, protože je Srb! A Milošević musel být posmrtně rehabilitován...

Totéž platí o Srbsku uloupeném Kosovu, kdy pozdní ferdyšovský soud nad bandity tzv. UCK – "albánské osvobozené armády", zjevně neodhalí pozadí zločinů páchaných těmito bojůvkami na Kosovu. Zde je nutno poukázat na dvojí metr EU ve vztahu ke Kosovu na jedné straně a ke Krymu na straně druhé. Zatímco uloupení Kosova proti právoplatné rezoluci Rady Bezpečnosti OSN č.1244 EU pokrytecky schvaluje, právoplatné připojení Krymu k Ruské federaci podle ústavních pravidel a platného referenda lidu Krymu nazývá živě anexí!

"Nepřítel bolševismu EU" zde paradoxně hájí Chruščovův lup. Jaká ironie dějin.

Totéž se týká dnešní Ukrajiny a bratrovražděné občanské války na Donbase, nemožné bez zrad banderovských majdanovských trup.

To vše ovšem by nebylo možné bez útoku na záštitu Slovanů nejen na Balkáně. Bez útoku na bývalý SSSR , nyní Ruskou federaci, Ukrajinu a Bělorusko.

Zde byla, podle mne, příčinou pádu Sovětského svazu v první řadě státoprávní politická zrada vlastní elity - zrada gorbačovsko - jelcinovských elit.

Bylo to především rozbití SSSR nejdříve na SNS – "Svaz nezávislých států" a bělověžské dohody, které to zpečetily. Rusko se samo rozdělilo zradou svých tehdejších elit ze Svazu svobodných republiky na trojstátí s přičleněnými jižními republikami, a to byl tehdejší konec globálně politické dominance ruské velmoci. Naštěstí pro Rusko i pro slovanský svět pouze dočasný konec.

Nebudu tu podrobněji rozebírat Gorbačovovu katastrofickou geopolitiku, kdy povolil slibům Západu, že prý nebude rozšiřovat NATO na východ. Za souhlas se sjednocením Německa, který znamenal jím nečekanou (?) katastrofu pro "celý evropský dům", jak on to idealisticky nesmyslně nazýval. Znamenalo to zničení Varšavské smlouvy a Drang NATO na Východ. Jak praví Aristoteles, byl zde výsledek učitelem hlupáka, ne-li zrady Gorbačova.

Nástup presidenta Vladimira V. Putina znamenal zásadní obrat této katastrofální pozice. A to je též

příčina neutuchajících útoků Západu a jeho otrockých federátů na jeho osobnost a na současnou pozici Ruské federace.

Útoků, mezi nimiž dnes figuruje maličké Česko na jednom z předních ostudných míst, jako ubohá "myš, která řvala". Můžeme jen doufat, že pan president Zeman, který moudře státnicky zhodnotil současné dění u nás, dá svým příkladem podnět našim realitou nepolíbeným předákům, kteří – ať již vědomě či nevědomě – páchají faktickou zradu na slovanské vzájemnosti, podnět pro změnu jejich postojů. A jak to říkají katolíci, "pro roztržení svých rouch a kajícnou cestu do Canossy rusko-českých vztahů". **Pokud naši předáci setrvají ve svých elitářských, ničím neodůvodněných pozicích, pak strhnou nejen na sebe, ale i na celý národ krutou pomstu Historie. Historie, která není jen učitelkou, ale také přísnou vychovatelkou, jež hlupáky a zrádce udeří pořádným kyjem do nenapravitelných hlav.**

[ZDROJ](#)